

(மார்ச் 1984 7

(முற்பகல் 9-50).

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

விசாரணைக்காக அழைத்துச் செல்லப் பெற்ற சைதாப்பேட்டை மாணிக்கம் காவல் நிலையத்தில் மரணமடைந்துள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் து. புருஷோத்தமன், இரா. கருப்பையா, மு. அப்பாதுரை, பொ. உத்திராபதி, தி. கா. நல்லப்பன், டி. மணி, கே. ஆர். சுந்தரம், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், மற்றும் திரு. என். வரதராஜன் ஆகியோர், 'சைதாப்பேட்டை சி.ஐ.டி நகரைச் சார்ந்த திரு. மாணிக்கம் என்பவரை விசாரணைக்காகச் சென்னை ஆர்.6 காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்ற இரண்டு மணி நேரத்தில் இறந்திருக்கிறார். இந்த மரணத்தில் சந்தேகம் இருப்பதாக எண்ணி மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள நிலை குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும்'' என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து அவர்கள் மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சைதாப்பேட்டையிலே, சி.ஐ.டி. நகரிலே வசிக்கின்ற மாணிக்கம் என்பவர் ஒரு இளைநீர் மொத்த வியாபாரி அவர் ஏதோ ஒரு சில்லறை வியாபாரி கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு வருவதற்கு முன்னாலே, கடன் கொடுக்க வேண்டியவர் கொடுத்த புகாரின் பேரிலே, அவர்களை விசாரணைக்கெதியாக குமரன் நகர் காவல் நிலையத்திற்குப் போலிசார் காலை 7 மணிக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அவரை அழைத்துச் செல்வதற்காக வீட்டுக்கு வருகிறார்கள். காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள். அங்கே அவர் வீட்டிலே இல்லாது இருப்பது கண்டு அவருடைய கடைக்குச் செல்லுகிறார்கள். கடைக்குச் சென்றதற்குப் பின்னாலே அவரை அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அவரை அழைத்துச் செல்வதற்காக இரண்டு காவல் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள், அவர்களுடைய காவல் துறைக்கு வேண்டிய உடுப்பு இல்லாமல் சிவில் டிரஸ்ஸிலே வந்து அழைத்துச் செல்கிறார்கள். உடன் ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் வருகிறார். அடுத்து காலை 9 மணிக்கு அவர் காவல் நிலையத்திலே இறந்து விடுகிறார் அவர் இறந்ததற்குப் பின்னாலே அவரை விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று விரும்பிய காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், வீட்டிற்குச் சென்றவர்கள், பின்னாலே கடைக்குச் சென்றவர்கள் இறந்து விட்ட செய்தியை வீட்டிற்குத் தெரிவிக்காமல், அவர்கள் நேரடியாக கே. கே. நகர் மருத்துவ

1984 மார்ச் 7]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

மனைக்கு இறந்த பிரேதத்தை எடுத்துச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுக்கிறார்கள். அது "Brought dead" அதாவது இறந்த பிரேதத்தை கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு சான்றிதழ் தருகிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே கூட, காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் வீட்டிற்குத் தகவல் கொடுக்கவில்லை. நேரடியாக பொது மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்கிறார்கள். பொது மருத்துவமனையிலே யாரோ ஒருவர் அவருக்கு வேண்டிய சிலரை வைத்துக் கொண்டு, பஞ்சாயத்து செய்து முடிக்கிறார்கள். முடித்ததற்குப் பின்னாலே போஸ்ட் மார்டம் செய்கிறார்கள். செய்ததற்குப் பின்னாலே ஏறக்குறைய மணி 2, 2½ இருக்கும். அதற்குப் பின்னாலே தான் நேரிடையாகக் கூடச் சொல்லவில்லை. யாரோ ஒருவர் மூலமாக செய்திக் கேள்விப்பட்டு, அங்கேயிருந்து வேறு ஒரு அரசியல் தலைவரை அணுகியிருக்கிறார்கள். அவரிடம் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். அவரிடம் வெறும் வெள்ளைக் காகிதத்தில் கையெழுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள்.** அதற்குப் பின்னாலே தான், அந்த அம்மையாரிடம் உங்களுடைய கணவர் இறந்து விட்டார். சடலம் மருத்துவ மனையிலே இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உடனடியாக அந்த அம்மையார் அழுது கொண்டே அங்கே சென்றிருக்கிறார்கள்.

சென்றதற்குப் பின்னாலும், அங்கேயிருந்த காவல் துறை உயர் அதிகாரிகள் பயமுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே ஒன்றும் பேசக்கூடாது. எதையும் கேட்கக்கூடாது, அழக்கூடாது என்றும், மரியாதையாக கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு சடலத்தை எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அந்த மாணிக்கம் என்பவர் 9 மணிக்கு இறந்ததற்குப் பின்னாலே, அவருடைய கடையிலே வேலை செய்துகொண்டிருந்த, 2 சிறுவர்களை, யார் முன்னாலே இருக்கும்போது, மாணிக்கத்தை அழைத்துச் சென்றார்களோ, அந்தக் கடையிலே வேலை செய்யும் சிறுவர்களை 9½ மணிக்கு கைது செய்திருக்கிறார்கள். கைது செய்து வேறு ஒரு காவல் நிலையத்திற்கு, பாண்டிபஜார் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று மாலை 6 மணி வரையில் காவலிலே வைத்திருக்கிறார்கள்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1984 மார்ச் 7]

இந்தச் செய்தி பரவக்கூடாது என்று திட்டம் இட்டு, கடையிலே வேலை செய்து வந்த இரண்டு பையன்களை, பாண்டிபஜார் காவல் நிலையத்தில் கொண்டு சென்று வைத்திருக்கிறார்கள். சம்பவம் நடந்தது, இறந்தது, சைதாப்பேட்டையிலுள்ள அசோக் நகர் பக்கத்திலே இருக்கிற குமரன் நகர் காவல் நிலையத்தில். ஆனால், கடையிலே வேலை செய்த அந்த இரண்டு சிறுவர்களை அழைத்துச் சென்றது பாண்டிபஜார் காவல் நிலையத்தில். அதுவும் மாலை 6 மணி வரை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆக, இப்படி திட்டம் இட்டே, அவருடைய மனைவிக்கு கூட சொல்லாமல், வீட்டாருக்குச் சொல்லாமல் மறைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். விசாரணைக் கைதியாக அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதற்காக, ப்லமுறை தேடி, வந்தவர்கள், இறந்து விட்ட பின்னாலே, இறந்துவிட்ட செய்தியைக்கூட சொல்லாமலே, அதற்குப் பின்னாலே யாரோ ஒருவரை—வேண்டியவர்களை—வைத்து பஞ்சாயத்து பேசி முடித்து, அதற்குப் பிறகு போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்து, அதற்குப் பின்னால் பிணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மறுநாள் காலையிலே உயர் அதிகாரிகளும், மற்ற அதிகாரிகளும் அரை மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறை அங்கே வந்து சடலத்தை எடுங்கள் என்றும், சவத்தை எப்போது எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்றும் அடிக்கடி கேட்டு மிரட்டியிருக்கிறார்கள். 3 நாட்களாக சடலம் அங்கேயிருக்கிறது. இடையிலே செய்தி எல்லோருக்கும் தெரிந்து, ஊருக்குத் தெரிந்து பரபரப்பு அடைந்து, அதற்குப் பின்னால் உயர் அதிகாரிகளை அணுகி செய்தியை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு உயர் அதிகாரி அந்த இடத்திற்கு வருகிறார்கள். அந்த அம்மையாரை, இறந்துவிட்ட மாணிக்கம் என்பவருடைய மனைவி, ஜெயதேவி என்னும் அந்த அம்மையாரை அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவருடைய மகன் 15 வயதே நிரம்பிய சிறுவனையும் அழைத்து வந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த அம்மையார் அப்போது சொல்லியிருக்கிறார், என்னுடைய கணவருக்கு எந்த வியாதியும் இல்லை. இதுவரையில் எந்த வியாதியிலும் அவர் படுத்ததே இல்லை. நல்ல கட்டுமஸ்தான உடல்வாகு உள்ளவர் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அந்த அதிகாரி அந்த அம்மையாரிடம், அவர் மாரடைப்பினால் இறந்து விட்டார் என்பதை யார் சொன்னால் நீங்கள் நம்புவீர்கள். டாக்டர் சொன்னால் நம்புவீர்களா? அல்லது வேறு யாராவது சொன்னால் நம்புவீர்களா என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு அந்த அம்மையார், யார் சொன்னாலும் நம்ப மாட்டேன். அவருக்கு நோய் எதுவும் இல்லை, யாரோ அவரை வேண்டும் என்றே ஏதோ செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவ்ருக்கிருந்த நிலையை, அச்சத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 7] [திரு. து. புருஷோத்தமன்]

அதற்குப் பின்னாலே மேலும் மிரட்டி விட்டு சென்றிருக்கிறார்கள். இறுதியாக, தமிழ்நாட்டில் இதுவரையில் நடைபெறாத ஒன்று நடைபெற்றிருக்கிறது. மூன்றாவது நாள், காவல் துறை அதிகாரிகள் ஏறக்குறைய 10 வாகனங்களை வைத்துக் கொண்டு அங்கே வந்து மிரட்டி, அந்தச் சவத்தை அவர்களே புதைத்திருக்கிறார்கள். நமது நாட்டில், தமிழகத்தில் எத்தனையோ கொலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அவைகளில் சில மறைக்கப்பட்டும் இருக்கின்றன. ஆனால், இப்படி சவத்தைக் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களே எடுத்துச் சென்று புதைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், நான் சந்தேகப்படுகிற அளவுக்கு, பொதுமக்கள் சந்தேகப்படுகிற அளவுக்கு, அந்தக் குடும்பத்தார்கள் சந்தேகப்படுகிற அளவுக்கு, அவரை யாரோ அடித்திருக்கிறார்கள், அதனால்தான் இறந்திருக்கிறார்கள் என்பது ஊர்ஜிதம் ஆகிறது. தெளிவாகத் தெரிகிறது. அந்த அளவுக்கு காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் 300, 400 போலீசார் அடங்கிய பட்டாளத்தை அழைத்துச் சென்று, யாரும் போகாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, ஏதாவது பேசினால் உள்ளே தள்ளி விடுவோம் என்று பயமுறுத்தி, 10 வாகனங்களை வைத்துக் கொண்டு, அந்த சாதாரண பிணத்தை எடுக்க ஒரு காரை அமர்த்தி எடுத்துச் சென்று, அந்தச் சவத்தை அடக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் அவருடைய மகன் 15 வயது நிரம்பிய சிறுவன் சொல்கிறான். அந்தப் பிணத்தை புதைக்கிறபோது மூட்டையாகக் கட்டி யிருந்தார்கள் என்று.

(முற்பகல் 10-00)

எங்களுடைய கிறித்துவ சமுதாயத்திலே மூட்டையாகக்கட்டி புதைக்கக்கூடாது என்ற ஒரு சம்பிரதாயம் இருக்கிறது. ஆகவே, மூட்டையைப் பிரித்து அடக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். மூட்டை பிரிக்கப்படுகிறது. அதற்குப் பின்னால், கழுத்திலே காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நெற்றியிலே காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலே பல்வேறு இடங்களில், காயம் ஏற்பட்டிருப்பதைக் கண்டு ஒரு கடிதத்தையே அவருடைய மகன் எழுதியிருக்கிறார். இந்த அளவுக்கு அராஜகம் தொடர்ந்து கொலைகளை மறைக்கக்கூடிய சர்க்காராக இருந்து விடக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட பழிபாவத்திற்கு ஆளாகக்கூடிய சர்க்காராக இருந்துவிடக் கூடாது (குறுக்கீடுகள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது காவல் துறை சம்பந்தப்பட்ட விவகாரம்.** என்பது நீக்கப்படுகிறது.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1984 மார்ச் 7]

திரு. து. புருஷோத்தமன் : இவ்வளவு விஷயங்கள் நடந்ததற்குப் பின்னாலே 3 நாட்கள் இழவு விழுந்த வீட்டில் போலீசார் மிரட்டியிருக்கிறார்கள். சுவத்தை எடுக்க வேண்டுமென்று மிரட்டியிருக்கிறார்கள். செத்ததைப்பற்றி உடனடியாகத் தகவலைக் கொடுக்கவில்லை. அவரை அழைத்துப் போவதற்கு 3 முறை வீட்டுக்கு போலீசார் வந்தார்கள். இறந்ததற்குப் பின்னாலே அதைக்கூடச் சொல்லாமல் 2 மருத்துவமனைகளுக்கு எடுத்துச் செல்கிறார்கள். யாரையும் கேட்காமல் அவர்களே வேண்டியவர்களை வைத்துக்கொண்டு பஞ்சாயத்தை முடிக்கிறார்கள். போஸ்ட்-மார்ட்டம் செய்தார்கள். போஸ்ட்-மார்ட்டம் நடந்த செய்தியைக்கூட தெரிவிக்காமல் அவர்களை பயமுறுத்தி பிரேதத்தை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்கி நண்பர்கள் கோபித்துக் கொள்வார்கள். நான் சொல்வேன், நம் தமிழ்நாட்டிலே சுவத்தை எடுக்கக்கூடிய நிலைமை காவல் துறைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா? ஏறக்குறைய 10 வேன்கள், 300 காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், உயர் அதிகாரிகள் எல்லாம் வந்து பயமுறுத்தி அந்த சடலத்தை எடுத்துப் புதைக்க என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் கேட்டேன், ஒரு உயர் அதிகாரி சொன்னார், துர்நாற்றம் வீசுகிறது என்ற புகார் வந்தது என்றார். அப்படி, புகார் வந்தால் கார்ப்பரேஷன் இருக்கிறது. ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். வேண்டுமென்றே நடந்துவிட்ட கொலையை மறைத்த இந்த போலீஸ் துறை மீது விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு, அந்த குடும்பத்தார்கள் ரீ போஸ்ட்-மார்ட்டம் வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். இப்படிப் பலமுறை நடந்திருக்கிறது. மறுபடியும் புதைத்துவிட்ட சடலத்தை எடுத்து காயங்கள் உள்ள அந்த சடலத்தை எடுத்து ரீ-போஸ்ட்-மார்ட்டம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நான் அவை முன்னவர் அவர்களை உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் காரைக்குடியைச் சேர்ந்தவர். கண்ணகி பரம்பரையிலே வந்தவர்கள். கண்ணகி நீதி கேட்டு பாண்டிய நெடுஞ்செழியனிடம் சென்றாள். அவர் தனக்கு தெரிந்த நீதியைச் சொல்லி, முடிவைச் சொல்லி அதற்குப் பின்னால் வருத்தம் அடைந்தார் என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட கண்ணகி பரம்பரையில் வந்த அவர் இப்போது நீதி கேட்டு இந்த மன்றத்தில் நிற்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தச் சபையில் அந்தப் பாண்டியனுக்கும்—நெடுஞ்செழியனுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? (சொறுக்கீடு). உணர்ச்சி பூராவையும் கொட்டிவிட்டீர்கள்.

1984 மார்ச் 7]

திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்கள் மூலமாக இந்த அவைக்கு, இந்த நாட்டுக்கு, எல்லோருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், வரலாற்றிலே இல்லாத அளவுக்கு காவல்துறையே இந்த கொலையை மறைத்து சடலத்தை புதைக்கின்ற அளவுக்கு இருக்கின்ற இந்த வரலாறு காணாத கோர, மோசமான சம்பவத்திற்கு நீதி வழங்க வேண்டும், நீதி விசாரணை வேண்டும். எது எதற்கோ நீதி விசாரணை வைக்கிறீர்கள். ஆகவே இதற்கு நீதி விசாரணை வைக்கவேண்டும். அவர்கள் குடும்பத்தார் கோரிக்கையின்படி மறு போஸ்ட்டு மார்ட்டம் செய்யவேண்டும் என்று நான் இந்த அவையில் கேட்டுக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலையை விரிவாக பேசுவதற்காக இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அப்பாதுரை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சைதாப்பேட்டையில் இருக்கக்கூடிய மாணிக்கம் என்று சொல்லக் கூடிய இளநீர் வியாபாரியை அங்கே இருக்கக்கூடிய காவல் நிலையத்திற்கு விசாரணைக்காகத் தியாக அழைத்துச் சென்று இருக்கிறார்கள். இதுவரை இதுபோன்ற பல்வேறு சம்பவங்களை இந்த மாமன்றத்தில் விவாதித்து இருக்கிறோம். அவைகளில் எல்லாம் சிறைச் சாலைக்குள்ளேயும், காவல் நிலையத்திற்குள்ளேயும் மரணம் அடைந்து விட்டார்கள் என்று நாம் வாதித்து இருக்கிறோம். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர் விசாரணைக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கே விசாரிக்கின்றபோது இறந்து விட்டார்கள் என்று இங்கே தகவல் வந்து இருக்கிறது. இன்றைக்கு இதுபோன்ற காவல் நிலையங்களில் விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்லக்கூடியவர்கள், காவலில் வைக்கப்பட்டவர்கள் இப்படிப்பட்ட மரணம் அடையக்கூடிய சூழ்நிலை தமிழகத்தில் தொடர்கதையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர் கொடுத்த கடனுக்காக கடன் கொடுத்தவர் குற்றத்தை சுமத்தி இருக்கிறார் என்ற காரணத்திற்காக இந்த மாணிக்கம் என்று சொல்லக்கூடிய வியாபாரியை விசாரிக்க வேண்டும் என்று அழைத்துச் செல்கிறார்கள், காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்ற 3 மணி நேரத்திற்குள் அவர் மரணம் அடைந்துவிட்டார்கள் என்று இன்றைக்கு தகவல் சொல்லி கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர் வியாதியின் காரணமாக அல்லது இதுபோன்ற சம்பவத்தின் மூலம் இறந்து இருந்தால் உடனடியாக அவருடைய—வீட்டில் இருந்துதான் அவரை அழைத்து வந்து இருக்கிறார்கள்—வீட்டில் இருக்கக்கூடிய மனை

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

[1984 மார்ச் 7]

வீக்கு உங்கள் கணவர் இறந்துவிட்டார்கள். ஆகவே நீங்கள் இந்த பிரேதத்தை எடுத்துச் செல்லுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கலாம். அதை விட்டுவிட்டு அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு, மனைவீக்கு எந்தவிதமான தகவலும் சொல்லாமல் காவல்துறை அதிகாரிகள் அவரை கே. கே. நகர் மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் சென்று இருக்கிறார்கள். அவர் இறந்துவிட்டார்கள் என்று தெரிந்தவுடன் அவருடைய கடையில் இருந்த சிறுவனை அழைத்துச் சென்று வேறு ஒரு காவல் நிலையத்தில் அடைத்து இருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு ஜனநாயகமற்ற முறையில் ஒருவர் இறந்துவிட்டார் என்பதைக்கூட அந்தக் குடும்பத்தாருக்கு சொல்லாமல் இங்கே மாண்புமிகு அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. புருஷோத்தமன் அவர்கள் சொன்னார்கள் 3 நாட்களாக அந்தச் சடலத்தை கூட அந்தச் சொந்தக்காரர்கள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று. அப்படி என்று சொன்னால் இந்த காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்த பஞ்சாயத்துதாரரையும் கூட்டி நம்முடைய சம்பிரதாயப் பிரகாரம் ஒருவர் மர்மமான முறையில் இறந்து விட்டார் என்று சொன்னாலோ அல்லது விபத்தில் இறந்துவிட்டார் என்று சொன்னாலும் 5 ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களை அழைத்து கையெழுத்துப் போடச் சொல்லி, நாங்கள் எல்லாம் முடிவுக்கு வருகிறோம் இவர் இந்த அடிப்படையில் இறந்து இருக்கிறார் என்று சொல்லி அதன் பிறகுதான் அந்த சடலத்தை போஸ்ட்-மார்ட்டம் செய்வதற்கு அனுப்புவது வழக்கம். அப்படிப்பட்ட ஒரு குறைந்தபட்ச சம்பிரதாயத்தை கூட இங்கே கடைப்பிடித்து இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்த சடலத்தை சொந்தக்காரர்கள் வாங்க மறுத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அங்கேயே அவர்களுக்கு இந்த மரணத்தில் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது உண்மை ஆகிறது. ஆக அப்படிப்பட்ட முறையில் காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்களே சொந்தக்காரர்களிடம் சடலத்தை ஒப்படைக்காமல், காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏதோ பெரிய ராணுவத்தில் பணி புரியக்கூடிய அதிகாரி இறந்து விட்டதைப் போன்று, ராணுவ மரியாதையைப்போன்று, போலீஸ் மரியாதையைப் போன்று அந்தப் பிரேதத்தை அடைக்கலம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இவைகள் மூலமாக அங்கே வாழக்கூடிய மக்களுக்கு இந்த மரணத்தில் மிகப் பெரிய சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. காவல் நிலையங்களில் தொடர்ந்து இதுபோன்ற தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. இனிமேலாவது இதுபோன்ற சம்பவங்கள் நடைபெறக் கூடாது. ஆகவே, இந்த மரணம் குறித்து ஒரு நீதிவிசாரணை வைத்து, எந்த முறையில் மாணிக்கம் இறந்தார் என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளவும், இதுபோன்ற சம்பவங்கள் வருங்காலத்தில் நிகழாமல் இருக்கவும் விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 7]

[திரு. மு. அப்பாதுரை]

(முற்பகல் 10-10)

அதுமட்டுமல்லாமல், அந்தக் குடும்பத்திலே உள்ள மூத்த பெயனுக்கே 15 வயதுதான் ஆகிறது. ஆகவே, கணவனை இழந்த அந்த அம்மையாருக்கும், அவரது குடும்பத்திற்கும் உதவும் வன்கயில் நிதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதுபற்றியெல்லாம் விவரமாக விவாதிக்க வேண்டியிருப்பதால் இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. மணி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சைதாப் பட்டையைச் சேர்ந்த மாணிக்கம் என்ற இளநீர் வியாபாரிக்கும், அதே ஊரைச் சேர்ந்த கோபாலகிருஷ்ணன் என்பவருக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டு, குமரன் நகர், ஆர்-6 காவல் நிலையத்திற்குக் காலை 7 மணிக்கு மாணிக்கத்தை அழைத்துச் செல்கிறார்கள். 7 மணியைத் தாண்டி, 3 மணிக்கெல்லாம் மாணிக்கம் என்ற அந்த இளநீர் வியாபாரி மரணம் அடைகிறார் என்று பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம்; நமக்கு வந்துள்ள புகாரும் கூறுகிறது.

சாதாரணமாகவே, காவல் நிலையத்திற்கு விசாரணைக்காக அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றவர்கள் சில மணி நேரங்களிலேயே மரணம் அடைந்துவிடுகிறார்கள் என்றால் இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நாம் ஆழ்ந்து பார்க்கின்றபொழுது, அங்கே மூர்க்கத் தனமாக தாக்குதல் நடைபெறுகிறது அல்லது அடக்குமுறைகள் நடக்கின்றன.

1981 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து 1984ஆம் ஆண்டு வரையில் பல்வேறு காவல் நிலையங்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை நாம் பார்த்தால், இந்த மன்றத்திலேகூட பல்வேறு நேரங்களிலே நாம் விவாதித்திருக்கிறோம். குமரன் நகர், இரணியல், கிச்சடி, பாளையம் என்றும், சென்னையைச் சேர்ந்த பகுதிகள் என்றும் பார்த்தால் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் தொடர்கதையாக இருந்து வருகின்றன.

[திரு. டி. மணி]

[1984 மார்ச் 7]

மாரடைப்பினால் இறந்தார், தூக்குப் போட்டுக் கொண்டு இறந்தார், காக்காய்வலிப்பின் காரணமாக மரணம் ஏற்பட்டது வெறிநாய் கடித்து இறந்துவிட்டார் என்ற தகவலைத்தான் கடைசியில் சொல்கிறார்கள்.

மாணிக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் போலீசார் துன்புறுத்தி அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார் அல்லது தாக்குதல் நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் கூறப்படுகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் இனிமேல் நடைபெறக் கூடாது.

அதேபோன்று கடந்த 20 ஆம் தேதி சுசீந்திரத்தில் போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் பேச ஆரம்பித்தபொழுதே நான் நினைத்தேன், அவர்கள் கன்னியாகுமரிக்குச் செல்லாமல் இருக்க மாட்டார்கள் என்று. (குறுக்கீடு.) சட்டசபையில் சொல்வதற்கு நிறைய பாயிண்டுகள் இருக்கலாம். எதையெதை எந்தெந்த நேரத்தில் சொல்ல வேண்டும் என்பது தெரிந்து சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது மாணிக்கம் என்ற இளநீர் வியாபாரி சம்பந்தமான பிரச்சினை அவைமுன் உள்ளது. அதைப்பற்றித்தான் பேச வேண்டுமேதவிர சுசீந்திரம் பற்றி யெல்லாம் பேச முடியாது.

திரு. டி. மணி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாணிக்கம் என்ற இளநீர் வியாபாரி, குமரன் நகர், ஆர்-6, காவல் நிலையத்தில் தாக்கப்பட்டதால் இறந்திருக்கிறார். அவரது குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கின்ற முறையில் அரசு உதவி செய்ய வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் இனிமேல் நடக்காமல் இருக்க, இந்த அடக்குமுறைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் விதத்தில், இந்த சம்பவம் குறித்து விசாரிக்க வேண்டுமென்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க வேண்டியிருப்பதால், இந்த மாமன்றத்தின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சைதாப்பேட்டையிலே நடந்த நிகழ்ச்சியை ஓட்டி அளரகுறையாகவும், மிகைப்படுத்தப்படும், கூறப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வழங்கியிருக்கிறார்கள். நான் எனக்கு கிடைத்த தகவலை மட்டும் எடுத்துச் சொல்கிறேன். என்னுடைய கருத்துக்களை இதிலே நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவர்கள் ஒபிசியன் ஃபார்ம் பண்ணுகிறார்கள். நான் எனக்குக் கிடைத்த தகவல்களைச் சொல்கிறேன்.

1984 மார்ச் 7]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆர். 6 குமரன் காலனி காவல் நிலைய எல்லையிலுள்ள உதயம் திரையரங்கின் அருகில், இளநீர் வியாபாரம் செய்து வரும், திரு. கோபாலகிருஷ்ணன் என்பவர், 28-2-1984 அன்று, ஆர். 6, காவல் நிலையத்திற்கு வந்து, வியாபார கொடுக்கல்—வாங்கல் தொடர்பாக, தான் கடன்பட்டிருந்த பணத்திற்காக தான் இல்லாத நேரத்தில், தன்னுடைய வண்டியையும், மற்றும் 200 இளநீர் காய்களையும், மாணிக்கம் என்ற மற்றொரு இளநீர் வியாபாரி எடுத்துச் சென்றுவிட்டார் என்று புகார் கொடுத்தார். இப்புகாரை, ஆர். 6. காவல் நிலைய குற்றப்பிரிவு காவல் உதவி ஆய்வாளர் திரு. முத்து குமார் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொண்டார்,

மாணிக்கம் அவ் விசாரணைக்கு வரும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டு, அவர் விசாரணைக்கு வரவில்லை.

3—3—1984 அன்று காலை சுமார் 6-30 மணிக்கு, கோபால கிருஷ்ணன் ஆர். 6 காவல் நிலையத்திற்குச் சென்று, அங்கிருந்து, குற்றப்பிரிவு காவலர்கள் 2966, வெங்கடேசன் மற்றும் 4125, ராஜேந்திரன் ஆகியோரோடு கோபதி நாராயண செட்டித் தெருவில், “ரோகினி இன்டர்நேஷனல் லாட்ஜிங்” அருகிலுள்ள மாணிக்கத்தின் கடைக்குச் சென்றார். சைக்கிளில் வந்த இவ்விரு காவலர்களும், தங்களின் சைக்கிள்களை ஆர். 1 மாம்பலம் காவல் நிலையத்தில் விட்டு விட்டு, கோபாலகிருஷ்ணனோடு ஆட்டோ ரிக்ஷா ஒன்றில் மாணிக்கத்தின் கடைக்குச் சென்றனர். இவ்விரு காவலர்களும் மாணிக்கத்தையும், கோபாலகிருஷ்ணனையும் அதே ஆட்டோ ரிக்ஷாவிலேயே ஆர். 6 காவல் நிலையத்திற்குப் போகும்படிச் சொல்லிவிட்டு, தாங்கள் ஆர். 1 காவல் நிலையத் திற்குச் சென்று, தங்கள் சைக்கிள்களை எடுத்துக்கொண்டு ஆர். 6. காவல் நிலையத்திற்குத் திரும்பினர்.

ஆர். 6 காவல் நிலையத்திற்குச் செல்லும் வழியில் மாணிக் கத்திற்கு காக்காய் வலிப்பும், மாரடைப்பும், ஏற்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, கோபாலகிருஷ்ணன் அவரை கே.கே. நகர் மருத்துவ மனைக்கு விரைந்து கொண்டு சென்றார். அங்கே இருந்த மருத்துவ அதிகாரி காலை 8-20 மணிக்கு அவர் மரண மடைந்ததாக அறிவித்தார்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1984 மார்ச் 7]

இதன் தொடர்பாக, வழக்கு ஒன்று குற்ற விசாரணை முறை சட்டப் பிரிவு 174-ன் கீழ் ஆர். 6 காவல் நிலைய குற்ற எண். 85/84-ல் பதிவு செய்யப்பட்டு, பிரேத பரிசோதனை விசாரணை நடத்தப்பட்டது. கே. கே. நகர் மருத்துவ மனையிலுள்ள விபத்துப் பதிவேட்டின்படி, மரணமுற்ற மாணிக்கத்திற்கு (வயது 45) வெளிக் காயங்கள் எதுவும் இல்லை. பிரேத விசாரணையின் போது, பஞ்சாயத்துதார்கள் இம்மரணம் இயற்கைக் காரணங்களாலேயே நேர்ந்திருக்கக் கூடும் என்ற கருத்தினைத் தெரிவித்தனர். மாணிக்கத்தின் சடலம் பிரேத பரிசோதனைக்காக அரசினர் பொது மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்பட்டது; பிரேத பரிசோதனை செய்த மருத்துவர் 'அச்சடலத்தில் வெளிக்காயங்கள் எதுவுமில்லை; இம்மரணம் இயற்கைக் காரணங்களாலேயே நேரிட்டுள்ளது' என்ற கருத்தினைத் தெரிவித்திருக்கிறார். இறந்து போன நபர் ஆயுர்வேத டாக்டர் கே.கே. தாமோதரன் என்பவரிடம் இதய நோய்க்கு சிகிச்சை பெற்று வந்துள்ளார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

மாணிக்கத்தின் சடலம் 3—3—84 அன்று மாலை அவரது மனைவி ஜெயமேரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இறுதிச் சடங்கு 5—3—84 மாலை நடந்தேறியது. இது ஒரு இயற்கையான மரணம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இருந்தாலும் பத்திரிகைகளிலும், மற்றவைகளிலும் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் வந்ததன் காரணமாக இச் சம்பவம் குறித்து சென்னை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் நேர்முக உதவியாளர் மூலமாக விசாரணை நடத்தி அரசுக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி ஆணையிடப்பட்டுள்ளார். அந்த அறிக்கை வந்த தற்குப்பிறகு பரிசீலனை செய்து அரசு தக்க மேல்நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இதற்கு மேலும் இதிலே விவாதிப்பதற்காக அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டியதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, நான் தங்களிடமிருந்து ஒரு கைடன்ஸ் பெற விரும்புகிறேன். அவை முன்னவர் அவர்கள் அறிக்கையினைப் படிக்கின்றபோது இது டிப்பார்ட்மெண்டினுடைய அறிக்கைதான்; எங்களுடைய சொந்தக் கருத்தல்ல என்று டிஃப்ரன்ஷியேட் பண்ணிச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே அது அவை முன்னவர் அவர்களால் ரெஸ்பான்ஸிபிலிட்டி எடுத்துக்கொள்ளப்படாத ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் என்று அர்த்தம். அவையிலே முன்னவர் அவர்கள் பதில் சொல்கின்றபோது அதற்கு பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டுதான் அறிக்கையைத் தந்திருக்க வேண்டும்.

1984 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் சொன்னார்கள் 'கொலையாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்' என்று அப்படி ஒப்பினியன் ஃபார்ம் பண்ணக் கூடாது: கிடைத்த தகவல்களைத்தான் சொல்ல வேண்டும் என்ற வகையிலே இருக்கின்ற தகவலைச் சொன்னோம். நாங்கள் அளித்த இந்தத் தகவலைப் பொறுத்தவரையில் இதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் எடுத்துக்கொண்டுதான் சொல்கிறோம். ஆகவே, கிடைத்த தகவலை நான் சொன்னேன். மேற்கொண்டு விசாரணை நடக்கிறது. விசாரணை முடிவு வந்த பிறகு தக்க நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். (கூச்சல், குழப்பம்).

[முற்பகல் 10-20]

திரு. ரா. உமாநாத் : கலெக்டர் விசாரணை முடிவு எப்பொழுது வரப்போகிறது? (குறுக்கீடுகள்) நம்முடைய நாட்டிலே Security of life and property Police Station-ல்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்குள்ளேயே செக்யூரிட்டி இல்லையென்ற நிலை வரும்போது, கலெக்டர் விசாரணை நடைபெறும் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

திரு. து. புருஷோத்தமன் : கலெக்டர் கூட அல்ல. கலெக்டருடைய பி.ஏ. விசாரிக்கப் போகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பி.ஏ. P.A. என்றால் ஒன்றுமே தெரியாது என்று அர்த்தமா? நாளைக்கு கலெக்டராகக் கூடிய அந்தஸ்து உள்ளவர்தான். அவரும் மனித உணர்வு படைத்தவர்தான்; எதையும் ஏற்றுக் கொள்வதும் ஏற்றுக் கொள்ளாததும் அவரவர்களைப் பொறுத்தது.

திரு. ரா. உமாநாத் : நீங்கள் பேப்பர் படிக்கிறீர்கள். இரண்டு நாளைக்கு ஒரு தரம் போலீஸ் லாக் அப்பில் சாவு என்று வருகிறது. போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சாவு என்று இங்கே பிரச்சினை வரும்போது, எக்ஸ்பிளேஷனில் டாக்டர் சர்டிபிகேட் இருக்கிறது—காக்கா வலி என்று ஏதோ சொல்லப்படுகிறது. (கூச்சல், குழப்பம்.).

[1984 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களது உணர்வை காவல் துறையினர் புரிந்து கொள்வார்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அடிக்கடி இந்த மாதிரி ஆர். டி. ஓ. என்கொயரி, கலெக்டர் என்கொயரி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவற்றின் முடிவு எங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? (குறுக்கீடு) அவையில் ஒரு பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டால் அது அவையினுடைய சொத்தாகிறது— it becomes the property of the house—ஆனால் டிப்பார்மென்ட்ஸ் என்கொயரி நடத்தினாலும், கலெக்டர் பி. ஏ. என்கொயரி நடத்தினாலும், அதனுடைய முடிவை அவைக்குச் சொல்ல வேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆனால், இதுவரைக்கும் அந்த மாதிரி எதுவும் தெரிவிக்கப்பட்டதில்லை. இந்தக் குறிப்பிட்ட சம்பவம் பற்றிய விசாரணையினுடைய முடிவு என்ன என்பதை இந்த அவைக்கு அறிவிக்க வேண்டும். அது எங்களுக்கு வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : வைக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இல்லை. அதுபற்றிய விளக்கங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் முறைப்படி கேட்கின்றபொழுது, அதுபற்றிய அறிக்கைகள் வைப்பதில் ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : போலீஸ் மானியத்தில் இதுபற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : போலீஸ் மானியத்திலே இது வராது.

திரு. ரா. உமாநாத் : அதிலே பேசுகிற விஷயம் இல்லை. இது அதிலே வராது. அவை முன்னவர் அவர்கள் கலெக்டரிடமோ, பி. ஏ. விடமோ ரிப்போர்ட் சொல்பார் பண்ணியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த எங்குயரியினுடைய ஆக்ஷன் என்னவென்று இந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்திலாவது சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சொல்வதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அதற்கு என்ன முறையென்று கண்டு இந்த அவையிலே அறிக்கை வைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அவை முன்னவரின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்பெறுகிறது.